

סדר מעשה הקרבנות

התעוררות לקריאת סדר הקרבנות

יאמר סדר הקרבנות וכידוע גודל מעלתם שכל העוסק בהם כאילו הקריב אותם הקרבנות בזה"ז ד"וונשלמה פרים שפתינו". ומחליץ לו על כל עוונותיו ומליצי יושר מלמדים עליו זכות בשמים. וכתב החיד"א שיכול לקראם גם בשבת רק לא יאמר יהיה רצון. ולכן סידרנו סדר הקרבנות שכל אדם שירצה לאומרם אחר התפילה או בכל עת שירצה יהיו מסודרים לפניו כדבעי.

המקור לכך הינו בספר הזוה"ק פרשת וירא (ק' ע"א ע"ב) מובא שם מעשה מופלא ונורא מגודל מעלת קריאת מעשה הקורבנות כפי הסדר שמוגש כאן בס"ד.

אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי הולך בדרך ופגשתי באליהו הנביא ז"ל ביקשתי שיגיד לי דבר שטוב ומועיל לבריות, אמר לי כך הקב"ה גזר גזירה והיו לפניו כל המלאכים הממונים להזכיר עוונותיו של האדם, שבזמן שיאמרו בני האדם את פרשת הקורבנות שציוה משה רבנו ונותן ליבו וכוונתו בהם, שכל המלאכים יזכירו אותו רק לטוב.

וקודם הקרבנות יגיד וידוי זה:

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו חטאנו ועוינו ופשענו ומרדנו לפניך בכל דבר האסור ובהרהור הלב ובכטול מצות עשה שאנחנו חייבים עליהם עולה, ועל כמה נסים ונפלאות שעשית עמנו שאנחנו חייבים עליהם תודה, וגם עברנו על שגגות שזדונן פרת שאנחנו חייבים עליהם חטאת ועל שבועת בטוי ועל שבועת העדות לשקר שאנחנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד ועל ספק פרת שאנחנו חייבים עליהם אשם תלוי, ועל עשק וגזל וגנבת ממון וכבוש שכר שכיר והכחשת אבדה בשבועת שקר שאנחנו חייבים עליהם אשם ודאי וכל מעשים רעים עשינו, בושנו וגם נכלמנו והרי אנחנו מתחרטים ונחמנו עליהם.

פרשת עולה

ויקרא אל־משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם

אדם כי־יקריב מכם קרבן ליהוה מן־הבהמה מן־הבקר ומן־הצאן תקריבו את־קרבנכם: אם־עלה קרבנו מן־הבקר זכר תמים יקריבנו אל־פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את־בן־הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את־הדם וזרקו את־הדם על־המזבח סביב אשר־פתח אהל מועד: והפשיט את־העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על־המזבח וערכו עצים על־האש: וערכו בני אהרן הכהנים את־הנתחים את־הראש ואת־הפדר על־העצים אשר על־האש אשר על־המזבח: וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את־הכל המזבחה עלה אשה ריח־ניחוח ליהוה (ויקרא א' א):

ואם־מן־הצאן קרבנו מן־הפשאים או מן־העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את־דמו על־המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת־ראשו ואת־פדרו וערך הכהן אתם על־העצים אשר על־האש אשר על־המזבח: והקריב והקטיר ירחץ במים והקריב הכהן את־הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח־ניחוח ליהוה:

ואם מן־העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן־התרים או מן־בני היונה את־קרבנו: והקריבו הכהן אל־המזבח ומלך את־ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את־מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל־מקום הדשן: ושפע אתו בכנפו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על־העצים אשר על־האש עלה הוא אשה ריח־ניחוח ליהוה:

והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל- מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וכאשם: כל-זכר בכני אהרן יאכלנה חק- עולם לדתיתכם מאשי יהוה כל אשר-יגע בהם יקדש (ויקרא ו' י):

רבון העולמים, יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקבל לפניך כאלו הקרבתי מנחה בזמנה.

פרשת שלמים

ואם-זבח שלמים קרבנו אם מן-הפקר הוא מקריב אם-זכר אם-נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הפהגים את-הדם על- המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את- החלב המכסה את- הקרב ואת כל-החלב אשר על- הקרב: ואת שתי הפלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הפסלים ואת-היתרת על-הכבד על- הפליות יסירנה: והקטירו אתו בני-אהרן המזבחה על-העלה אשר על-העצים אשר על-האש אשה ריח ניחח ליהוה (ויקרא ג' י):

ואם-מן-הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם- פשב הוא- מקריב את-קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: וסמך את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו על- המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת- החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב: ואת שתי הפלית ואת- החלב אשר עלהן אשר על-הפסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הפלית יסירנה: והקטירו הפהג המזבחה לחם אשה ליהוה:

רבון העולמים, יהי רצון מלפניך שיהיה זה חשוב ומקבל לפניך כאלו הקרבתי עולה בזמנה.

פרשת מנחה

ונפש כיתקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל-בני אהרן הפהגים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל-לבנתה והקטיר הפהג את- אוזפתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה (ויקרא ב' י):

וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן:

ואם-מנחה על-המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא:

ואם-מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: והבאת את-המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל-הכהן והגישה אל- המזבח: והרים הפהג מן-המנחה את-אזפתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: כל-המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל-שאר וכל-דבש לא- תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל-המזבח לא- יעלו לריח ניחח: וכל-קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל- קרבנך תקריב מלח:

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני-אהרן לפני יהוה אל-פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל-הלבנה אשר על- המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אוזפתה ליהוה:

לְהִנִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: וְהִקְטִיר הִכְהֵן אֶת-
 הַחֶלֶב הַמְּזֻבָּחַ וְהָיָה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: וְאֵת שׁוֹק
 הַיְמִין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לִכְהֵן מִזְבְּחֵי שְׁלָמֵיכֶם: הַמִּקְרִיב
 אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת-הַחֶלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה
 שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִזְבְּחֵי שְׁלָמֵיהֶם
 וְאַתֶּן אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק-עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל (ויקרא ז' כ"ח):

רְבוּן הָעוֹלָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֵא זֶה חָשׁוּב
 וּמְקַבֵּל לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּי שְׁלָמִים וְתוֹדָה בְּזִמְנָם.

פרשת נסכים

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל-אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ-
 זֶבַח לְפֶלֶא-נְדָר אוֹ בְּנִדְבָה אוֹ בְּמַעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה מִן-הַבֶּקָר אוֹ מִן-הַצֹּאן: וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב
 קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֶלֶת עֶשְׂרוֹן בָּלוּל בְּרִבְעֵית הַהֵין
 שֶׁמֶן: וַיִּין לְנֶסֶךְ רִבְעֵית הַהֵין תַּעֲשֶׂה עַל-הָעֹלָה אוֹ
 לְזֶבַח לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד: אוֹ לְאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֶלֶת שְׁנֵי
 עֶשְׂרִים בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהֵין: וַיִּין לְנֶסֶךְ שְׁלִשִׁית
 הַהֵין תִּקְרִיב רִיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה: וְכִי-תַעֲשֶׂה בֶן-בֶּקָר
 עֹלָה אוֹ- זֶבַח לְפֶלֶא-נְדָר אוֹ-שְׁלָמִים לַיהוָה: וְהַקְרִיב
 עַל-בֶּן-הַבֶּקָר מִנְחָה סֶלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים בָּלוּל בְּשֶׁמֶן
 חֲצִי הַהֵין: וַיִּין תִּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הַהֵין אִשָּׁה רִיחַ-נִיחֹחַ
 לַיהוָה: כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ-
 לְשֶׁה בְּכֹשִׁים אוֹ בְּעֵזִים: כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִּכָּה
 תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד בְּמִסְפָּרָם: כָּל-הָאֲזִרַח יַעֲשֶׂה-כִּכָּה אֶת-
 אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשָּׁה רִיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה:

רְבוּן הָעוֹלָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֵא זֶה חָשׁוּב
 וּמְקַבֵּל לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּי לְכָל קָרְבָּן מִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ.

וְאִם-עִז קָרְבָּנוֹ וְהַקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסַמְדָּ אֶת-יָדוֹ
 עַל-רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
 וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת-דָּמוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהַקְרִיב
 מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת-הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת-
 הַקָּרֵב וְאֵת כָּל-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקָּרֵב: וְאֵת שְׁתֵּי
 הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֵהן עַל-הַכֶּסֶלִים
 וְאֶת-הִיתְרֹת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִיֹּת יִסִּירְנָה: וְהִקְטִירָם
 הַכֹּהֵן הַמְּזַבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ כָּל-חֶלֶב לַיהוָה:
 חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל-חֶלֶב וְכָל-
 דָּם לֹא תֹאכְלוּ:

פרשת שלמי תודה

וְזֹאת תוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: אִם
 עַל-תּוֹדָה יִקְרִיבוּ וְהַקְרִיב עַל-זֶבַח הַתּוֹדָה
 חֲלוֹת מִצּוֹת בָּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת מְשֻׁחִים בְּשֶׁמֶן
 וְסֶלֶת מְרֻבֶּכֶת חֲלוֹת בָּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן: עַל-חֲלוֹת לַחֵם
 חֲמִיץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל-זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו: וְהַקְרִיב
 מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לִכְהֵן הַזֶּרֶק אֶת-
 דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: וּבִשְׂרֵר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו בְּיוֹם
 קָרְבָּנוֹ יֹאכַל לֹא-יִנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקָר (ויקרא ז' י"א):

פרשת שלמי נדבה

וְאִם-נְדָר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת-
 זֶבַחוֹ יֹאכַל וּמִמְחֶרֶת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכַל:
 וְהַנּוֹתֵר מִבֶּשֶׂר הַזֶּבַח בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָף: וְאִם
 הָאֶכֶל יֹאכַל מִבֶּשֶׂר-זֶבַח שְׁלָמִיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא
 יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחַשֵׁב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ
 הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עוֹנָה תִשָּׂא:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת-זֶבַח שְׁלָמִיו לַיהוָה יָבִיא
 אֶת-קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזְבַּח שְׁלָמִיו: יָדָיו תְּבִיאֶנָה אֵת
 אִשֵּׁי יְהוָה אֶת-הַחֶלֶב עַל-הַחֹזֶה יְבִיאֵנוּ אֵת הַחֹזֶה

פרשת חטאת

בַּנְבִּלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוּ בַּנְבִּלַת שְׂרִיץ טְמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵא וְאִשָּׁם: אוּ כִי יִגַע בְּטְמֵאֵת אָדָם לְכָל טְמֵאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם: אוּ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבָטָא בְּשִׁפְתָיִם לְהִרְעוֹת אוּ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: וְהָיָה כִּי-יֵאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה: וְהֵבִיֵא אֶת-אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר נִקְבְּה מִן-הַצֹּאֵן בְּשִׁבְעָה אוּ-שְׁעִירֵת עֲזִים לְחַטָּאת וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ: וְאִם-לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שָׁה וְהֵבִיֵא אֶת-אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוּ-שְׁנֵי בְנֵי-יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה: וְהֵבִיֵא אֹתָם אֶל-הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת-אֲשֶׁר לְחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַךְ אֶת-רִאשׁוֹ מִמּוֹל עֲרָפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל: וְהָזָה מִדָּם חַטָּאת עַל-קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאֵר בְּדָם יִמְצָה אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא: וְאֶת-הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא וְנִסְלַח לוֹ (ויקרא ה').

וְאִם-לֹא תִשְׁיֹג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוּ לְשְׁנֵי בְנֵי-יוֹנָה וְהֵבִיֵא אֶת-קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירֵת הָאֶפֶה סֵלֶת לְחַטָּאת לֹא-יֵשִׁים עָלָיָה שֶׁמֶן וְלֹא-יִתֵּן עָלָיָה לִבְנָה כִּי חַטָּאת הוּא: וְהֵבִיֵא אֶל-הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת-אֲזִכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא: וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיָּתָה לִכְהֵן כַּמִּנְחָה:

פרשת אשם תלוי

וְאִם-נֶפֶשׁ כִּי תַחַטָּא וְעִשְׂתָּהּ אֶחָת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא-יָדַע וְאִשָּׁם וְנִשְׂא עֹנֹו: וְהֵבִיֵא אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּד לְאִשָּׁם אֶל-הַכֹּהֵן וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן עַל שְׁגִגְתוֹ אֲשֶׁר-שָׁגָג וְהוּא לֹא-יָדַע וְנִסְלַח לוֹ: אִשָּׁם הוּא אִשָּׁם אִשָּׁם לַיהוָה (ויקרא ה' י"ז):

וְאִם-נֶפֶשׁ אֶחָת תַּחַטָּא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ אֶחָת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ וְאִשָּׁם: אוּ הוֹדַע אֱלֹוֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיֵא קֶרְבָּנוֹ שְׁעִירֵת עֲזִים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ חַטָּאת וְשָׁחַט אֶת-הַחַטָּאת בְּמָקוֹם הָעֹלָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדְּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-דְּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת-כָּל-חֲלֵבָהּ יִסִּיר בְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֲלֵב מֵעַל-זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַהּ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן וְנִסְלַח לוֹ: וְאִם-כִּבְשִׁי יֵבִיֵא קֶרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נִקְבָּה תְּמִימָה יִבְיָאָנָה: וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ חַטָּאת וְשָׁחַט אֶת-חַטָּאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת-הָעֹלָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם חַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-דְּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת-כָּל-חֲלֵבָהּ יִסִּיר בְּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֲלֵב-הַכֶּשֶׁב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַהּ עַל אִשֵּׁי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא וְנִסְלַח לוֹ (ויקרא ד' כ"ז):

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת חַטָּאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִשְׁחַט חַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: הַכֹּהֵן הַמִּחַטָּא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בְּחֹצֵר אֹהֶל מוֹעֵד: כֹּל אֲשֶׁר-יִגַע בְּבִשְׂרָהּ יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדְּמָהּ עַל-הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלָיָה תִכְבֶּם בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ: וְכֹל-יֶחֱרַשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל-בּוֹ יִשְׂבֹר וְאִם-בְּכֹלִי נִחַשְׁתָּ בְּשִׁלְהָ וּמִרְקָ וְשִׁטְףָּ בְּמַיִם: כָּל-זָכָר בְּפִתְהֵימָם יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא (ויקרא ו' י"ז):

פרשת קרבן עולה ויורד

וְנֶפֶשׁ כִּי תַחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עַד אוּ רָאָה אוּ יָדַע אִם-לֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עֹנֹו: אוּ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַע בְּכָל-דַּבָּר טְמֵא אוּ בַּנְבִּלַת חַיָּה טְמֵאָה אוּ

פרשת אשם ודאי

אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בוֹ לוֹ יִהְיֶה; וְהִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֶת-עֹלֹת אִישׁ עוֹר הָעֶלְיָה אֲשֶׁר הַקְּרִיב לִפְנֵי לֹא יִהְיֶה; וְכֹל-מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַתְּנוּר וְכֹל-נֶעֱשֶׂה בַמִּרְחֶשֶׁת וְעַל-מִחְבַּת לִפְנֵי הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה; וְכֹל-מִנְחָה בְלוּלָה-בְשֶׁמֶן וְחִרְבָּה לְכֹל-בְּנֵי אֹהֶרֶן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאִשּׁוֹ:

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיחַ שִׁיחַ שִׁפְתוֹתֵינוּ בְּתוֹרַת מַעֲשֵׂה הַקְּרָבָנוֹת חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה כְּאֵלּוֹ הַקְּרָבָנוֹ עוֹלָה וְשִׁלְמִים וְתוֹדָה וּמִנְחוֹת וְנִסְכִּים. וְאִם נִתְחַיְבְּנוּ חֲטָאת אוֹ אֲשָׁם וְדָאִי אוֹ אֲשָׁם תְּלוּי אוֹ קָרְבֵן עוֹלָה וְיוֹרֵד, תֵּהֵא חֲשׁוּבָה קְרִיאָתָנוּ כְּאֵלּוֹ הַקְּרָבָנוֹ הַקָּרְבָּן אוֹ הַקְּרָבָנוֹת שֶׁנִּתְחַיְבְּנוּ, וְאִם לֹא, יֵהֵא חָשׁוּב כְּאֵלּוֹ קְרִינוּ בְּתוֹרַתְךָ לְבָד. וּבְרַב רַחֲמֶיךָ תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכְפֹּר אֶת כָּל חֲטָאתֵינוּ עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וַיַּעֲמְדוּ לְפָנֶיךָ מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיץ בְּעַדָּנוּ, וְתִרְצָנוּ וְתִכְנֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְשֵׁם נֶעֱשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסֻדְרָן וּמוֹסְפִין כְּהַלְכָתָן אָמֵן בֶּן יְהוֹי רְצוֹן:

כתב הרב חק"ל סי' א' האומר נוסח זה יועיל לו כאלו קרא כל הקרבנות כולם ע"ש

וַיְהִי רְצוֹן שִׁיחַ מְרַצָּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלּוֹ הַקְּרָבָנוֹ כָּל קְרָבָנוֹת כְּפָרְתָנוּ כְּפָתוּב בְּתוֹרַתְךָ כָּל הַקְּרָבָנוֹת כָּל־זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכְלֻנוּ בְּמִקְוֹם קְדוֹשׁ יֹאכְל קְדוֹשׁ קְדָשִׁים הוּא: כְּחֲטָאת כְּאֲשֶׁם תוֹרָה אַחַת לָהֶם הִכְהֵן

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי תַחֲטָא וּמַעֲלָה מֵעַל בִּיהוָה וְכַחֵשׁ בְּעַמִּיתוֹ בַּפִּקְדוֹן אוֹ-בְתִשׁוּמַת יָד אוֹ בְגוֹל אוֹ עָשָׂק אֶת-עַמִּיתוֹ: אוֹ-מִצָּא אֲבָדָה וְכַחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-שֹׁקֵר עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטָא כְּהִנֵּה: וְהָיָה כִּי-יַחֲטָא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב אֶת-הַגּוֹלָה אֲשֶׁר גּוֹל אוֹ אֶת-הָעֵשֶׂק אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת-הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֵד אֹתוֹ אוֹ אֶת-הָאֲבָדָה אֲשֶׁר מִצָּא: אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֹׁקֵר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְחִמְשָׁתוֹ יֹסֵף עָלָיו לְאִשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְיוֹם אֲשַׁמְתּוֹ: וְאֶת-אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל תְּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךָ לְאֲשָׁם אֶל-הִכְהֵן: וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן לְפָנֶי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאֲשָׁמָה בָּהּ (ויקרא ה' כ"א):

וְזֹאת תוֹרַת הָאֲשָׁם קְדוֹשׁ קְדָשִׁים הוּא: בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֶת-הָעֶלְיָה יִשְׁחַטוּ אֶת-הָאֲשָׁם וְאֶת-דָּמוֹ יִזְרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת-כָּל-חֲלָבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלִיָּה וְאֶת-הַחֲלֵב הַמְּכַסֶּה אֶת-הַקְּרִיב: וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֲלֵב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכֶּסֶלִים וְאֶת-הִיתָרַת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִיֹּת יִסִּירֶנָּה: וְהִקְטִיר אֹתָם הִכְהֵן הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה לַיהוָה אֲשָׁם הוּא: כָּל-זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכְלֻנוּ בְּמִקְוֹם קְדוֹשׁ יֹאכְל קְדוֹשׁ קְדָשִׁים הוּא: כְּחֲטָאת כְּאֲשָׁם תוֹרָה אַחַת לָהֶם הִכְהֵן

